

РЕШЕНИЕ

№ 3057

гр. София, 08.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 30.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **4834** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 3 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Д. Д. Д., ЕГН *, гр. С., Ж. „Г. Д.”, бл. 2., вх. „Е”, . 4, ап. 80, срещу Решение № ПО-41 / 07. 06. 2010 г. на Д. на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. - Г., с което е потвърдено Постановление изх. № 996 от 11. 05. 2010 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

В жалбата се излагат съображения, че решението е незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон, тъй като самото възлагане на ревизия било опорочено, извършвало се „поръчка” спрямо жалбоподателя и освен това същия е член на семейството на лице с дипломатически статут. Твърди се, че не е издаден ревизионен акт, поради което наложените предварителни обезпечителни мерки се смятат за прекратени. Стойността на имотите многократно надхвърляла предполагаемите данъчни задължения. По същество претендира постановяване на съдебно решение, с което наложените обезпечителни мерки, бъдат отменени. Представя писмени бележки.

Ответникът - Д. на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-Г. след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1003802 / 11. 05. 2010 г., е възложено

извършването на ревизия на Д. Д. Д..

В хода на ревизията, ревизиращия екип е установил, че очаквания размер на данъчните задължения на задълженото лице ще бъде в размер на 2 000 000 лв.

От страна на органа по приходите е поискано с писмо изх. № 10-44-2810 / 11. 05. 2010 г. налагането на предварителни обезпечителни мерки, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които, събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

С Постановление изх. № 996 от 11. 05. 2010 г., публичния изпълнител при ТД на Н. С., е наложил обезпечителни мерки чрез възбрана върху седем броя недвижими имоти, подробно описани в постановлението и заповед върху налични и постъпващи суми в размер на 1 742 695,35 лв. по банкови сметки, както и на вложени вещи в трезори, включително съдържание на касетите и суми предоставени на доверително управление, находящи се в банки.

Срещу постановлението е подадена жалба от страна на Д. Д. Д., която е оставена без уважение от Д. на ТД на Н. С. Г. с Решение № ПО-41 / 07. 06. 2010 г. и е потвърдено постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-Г. обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок (жалбата е подадена на 09. 06. 2010 г.), подлежащ на обжалване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Публичният изпълнител правилно, е констатирал че е постъпило мотивирано искане от орган по приходите, в което се излагат съображения че събирането на предполагаемите публични задължения ще бъде затруднено или значително ще се затрудни, предвид възможността лицето да се разпорежи с притежаваните активи, поради което е налице хипотезата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

Съдът счита за неоснователни изложените в жалбата доводи, за „поръчка” при извършването на ревизията, тъй като освен, че такива доказателства не са представени, всяко физическо или юридическо лице, което е носител на задължението за данъци, представлява „задължено лице” по смисъл на закона.

Неоснователни са и доводите, че до датата на съдебното заседание по настоящото дело, не издаден ревизионен акт. При налагането на предварителни обезпечителни мерки не е необходимо да има определени с влязъл в сила акт задължения. Необходимо и достатъчно условие е в хода на ревизията да се прецени че събирането на така установените задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Също така неоснователни са и доводите, че на основание чл. 121, ал. 4 от ДОПК, наложените обезпечителни мерки се смятат за прекратени. Действително чл. 121, ал. 4 от ДОПК, предвижда че когато в срок до 4 месеца от налагането на първата предварителна обезпечителна мярка не е издаден ревизионен акт, наложените обезпечителни мерки се смятат за прекратени, освен ако е направено искане за продължаването им пред административния съд по местонахождението на органа, наложил обезпечителната мярка. На съда е служебно известно, че с определение № 3103 от 27. 09. 2010 г. по адм. д. № 6596 / 2010 г. по описа на АССГ, I отделение – 7 състав, срока на наложените предварителни обезпечителни мерки, е продължен.

Следва да се отбележи, че нормата на чл. 197, ал. 3, предвижда отмяна на наложеното

обезпечение само при неизпълнение на разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, но не и при нарушение на ал. 3 на същия член.

В същото време, от страна на жалбоподателя в настоящото производство не бяха доказани предпоставките по чл. 197, ал. 3 от ДОПК, при които съдът отменя наложеното обезпечение. В рамките на делото не се представи от страна на жалбоподателя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, които да обезпечат събирането на публичните задължения, за установяването на които е образувано ревизионно производство.

Съдът счита за неоснователни и доводите, че лицето било пенсионер, който нямал доходи, поради което посочените предполагаеми данъчни задължения в размер на 2 млн. лв. били нереални. Видно от самото постановление за налагане на обезпечителни мерки, половината от възбранените недвижими имоти са придобити 2008 и 2009 г., което съобразно твърденията на лицето за липсата на всякакви доходи предполага данни за укрити приходи или доходи.

Неоснователни са и доводите, че пазарната стойност на недвижимите имоти многократно надхвърля размера на предполагаемите публични задължения, тъй като на основание чл. 195, ал. 6, т. 3 от ДОПК, обезпеченията се извършват по по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица, какъвто е и настоящия случай.

Съдът счита за неоснователни и доводите, че задълженото лице е член на семейството на лице с дипломатически имунитет, а именно неговия син М Д. Д. е посланик на добра воля на Република Абсида. Съгласно чл. 2 от Виенската конвенция за дипломатическите отношения, установяването на дипломатически отношения между държавите и учредяването на постоянни дипломатически представителства става по взаимно съгласие. По делото няма доказателства за установяването на такива отношения между Република Б и Република Абсида, поради което доводите за дипломатическия статут са несъстоятелни.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-Г. приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд С.-Г., I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Д. Д. Д., ЕГН *, гр. С., Ж. „Г. Д.”, бл. 2., вх. „Е”, . 4, ап. 80, срещу Решение № ПО-41 / 07. 06. 2010 г. на Д. на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. - Г., с което е потвърдено Постановление изх. № 996 от 11. 05. 2010 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

ОСЪЖДА Д. Д. Д., ЕГН *, гр. С., Ж. „Г. Д.”, бл. 2., вх. „Е”, . 4, ап. 80, да заплати на ТД на Н. С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

